Corifeii Armatei Populare (6)

Col. (rtg) Remus Macovei (https://www.art-emis.ro/col.-r-remus-macovei/) 22 Octombrie 2023

(/images/stories/istorie/Armata_RPR.jpg)

Activiștii de partid - Partea I

Numirea fostului dezertor și cetățen sovietic Emil Bodnăraș, la 23 decembrie 1947, în de ministru de Război, a reprezentat un pas deosebit de important pentru înființarea Armatei Populare, după modelul sovietic. La indicația generalului K.S.Kolganov, consilierul sovietic pe lângă Marele Stat Major Român, Emil Bodnăraș a adus armata sub comanda Comitetului Central al P.M.R.- Inspectoratul General al Armatei pentru Educație, Cultură și Propagandă a devenit Direcția Superioară Politică a Armatei (D.S.P.A.), care își va desfășura activitatea sub conducerea C.C. al P.M.R. D.S.P.A era un organism politic, structurat pe patru direcții: Agitație și Propagandă, Organizare, Cadre și Administrație, care avea structuri politice la la toate comandamentele de armă, corpurile de armată, diviziilor, academiilor și școlilor militare. Principala misiune a D.S.P.A. consta în realizarea îndoctrinării tuturor militarilor.
Algoritmul realizării propunerilor D.S.PA. era următorul: obținerea avizului consilierilor sovietici, înaintarea acestora la M.F.A., aprobarea de către C.C., publicarea ordinului de către M.F.A.
La începutul anului 1950, consilierii sovieticierau nemulțumiți de realizările românilor în domeniul militar.
Generalul K.S.Kolganov a înaintat șefului Marelui Stat Major sovietic, generalul S. Ștemenko un raport prin care se reproșa Secretariatului C.C. al P.M.R. că nu se ocupă serios de armată În ședința din 9 ianuarie 1950, Secretariatul C.C. al P.C.R. a decis ca, până la 1 februarie 1950, să se stabilească și să se predea M.AP.N , din activul de partid, tovarășii necesari ocuării unor funcții importante. În acest context în martie 1950, sunt activațicu gradul de genera maior, ca miniștri adjuncți Nicolae Ceaușescu- șef al D.S.P.A., Leontin Sălăjan - șef al M.St.M., William Suder pentru probleme privind Spatele Armatei. S-a declanșat astfel un fenomen deosebit de negativ pentru armată, avansarea în grad, inclusiv a celui de general, a unor civili fără o elementară pregătire militară.
Voi prezenta în continuare cazurile a zece activiști de partid care se vor afla în această situație. Aceștia erau tineri care deveniseră membri de partid la vârste cuprinse între 19 și 30 de ani, cariera militară permițându-le obținerea primului grad de general la vârste cuprinse între 31 și 37 de ani, excepție fâcând Vasile Luca care va fi avansat general la 49 de ani. Cariera unora dintre ei este sinuoasă, trei dintre ei din difeite motive, find destituiți, condamnați, degradați și arestați, iar unul va muri în închisoare.

Nu am analizat cazul lui Nicolae Ceaușescu, arhicunoscut.

Ion Coman

(N. 25 martie 1926, sat Prunaru, comuna Bujoreni, jud. Teleorman. Tatăl Petre Coman, a fost subofițer de jandarmi până în 1942 și agent de poliție în perioada 1942-1945 - d. 2010, înhumat la Cimitirul Ghencea, fără onoruri militare).
Stare civilă - Căsătorit cu Cornelia Sulică, fata ilegalistului Marin Sulică.
Studii civile - Școala primară, comuna Bădulești, județul Dâmbovița (1932-1936); Școala de ucenici în București (1942-1946); Liceul teoretic, prin examene de diferență (1954). Universitatea Serală de Marxism-Leninism (1956-1957).
Profesie - Strungar.
Studii politice - Cursuri serale de marxism de trei luni (1946, 1947, 1948).
Studii militare - Curs politic la Regimentul 1 Cavalerie (iunie-iulie 1949; Completare pregătire militară la Moscova (iunie-iulie 1956); Facultatea de Arme și Spate, Secția Arme întrunite, Academia Militară Generală (1959-1962), pe care a absolvit-o ca șef de promoție.
Activitate politică - Membru al U.T.C. (1945); membru PCR (octombrie 1945); secretar al celulei de partid (1945-1947); președinte al comitetului sindical la fabrica “Alexandru Hanegaru”din București (1945- iulie 1947); secretar pentru probeme organizatorice la Comitetului U.T.M. al Sectorului III Albastru București (iulie 1947-octombrie 1948); membru al Consiliului de Stat (13 martie 1969-9 iulie 1976); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (începând cu 8 martie 1971); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (1975); membru (în noiembrie1976) și membru al biroului (din 27 martie 1980) Comisiei pentru probleme de cadre de partid și de stat a C.C. al P.C.R.:Secretar al Comitetului Central și șef al secției militare și juridice (1980-1989).
Deputat în Marea Adunare Națională în sesiunile din perioada 1965 – 1989; președinte al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (1 aprilie 1980-decembrie 1989).
Cariera militară - Stagiu militar la Regimentul 1 Cavalerie Arad (octombrie 1948-iulie 1949); instructor (iulie 1949-14 septembrie 1951) și șef al Secției U.T.M. a Direcției Superioare a Armatei (14 septembrie 1951- iulie 1954); locțiitor al șefului Direcției politice (iulie- august 1954) și locțiitor al șeful Direcției pentru Probleme Organizatorice din Comandamentul Apărării Antiaeriene a Teritoriului (august 1954-30 iulie 1955); șef al Direcției Politice la Regiunea a 3-a Militară (30 iulie 1955- februarie 1956); membru al Consiliului Militar la Regiunea a 3-a Militară (februarie 1958-octombrie 1959); șef al Direcției organizatorice și locțiitor al șefului Direcției Superioare Politice a Armatei (12 octombrie 1962-17 iunie 1963); prim locțiitor al șefului Marelui Stat Major (17 iunie 1963-26 noiembrie 1964); membru al Consiliului Politic Superior al Forțelor Armate (iunie 1964-14 iunie 1965); comandant al Armatei a 3-a (26 noiembrie 1964-14 iunie 1965); secretar al Consiliului Politic Superior al Armatei și adjunct al ministrului Forțelor Armate (14 iunie 1965-19 aprilie 1973); șef al Secției pentru Probleme Militare și justiție a C.C. al P.C.R. (19 aprilie 1973-4 decembrie 1974); membru (din 29 aprilie 1974) și secretar (1975) al Consiliului Apărării al R.S.R.; prim adjunct al ministrului Apărării Naționale și șef al Marelui Stat Major al Armatei (4 decembrie 1974-19 iunie 1976); membru al Comisiei Superioare de Notare (1975); membru al biroului de Conducere al Ministerului Apărării Naționale (1975); ministrul Apărării Naționale (19 iunie 1976-29 martie 1980);
Grade militare - Soldat (octombrie 1948-iulie 1949); sergent major (iulie 1949); locotenent (8 iulie 1950); locotenent major (20 august 1951); căpitan (13 martie 1952); maior (30 septembrie 1952); locotenent colonel (23 august 1954); colonel (13 aprilie 1957); general maior (26 decembrie 1962-36 de ani); general locotenent (23 august 1966); general colonel (6 mai 1971).
Decorații: „Ordinul Muncii”clasa a III-a (1948), clasa a II-a (1953); Ordinul “Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1957); Ordinul „23 August” clasa a V-a (1959) clasa a IV-a (1964), clasa I

(1969); Ordinul “Tudor Vladimirescu”clasa a III-a (1966); titlul de”Erou al Muncii Socialiste”(1981); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa I (1986); Ordinul „Meritul Militar” clasa III-a, clasa a II-a, clasa I.

Diverse

A fost ucenic la un atelier de cizmărie (octombrie 1936-octombrie 1937), băiat de prăvălie și vânzător la mai multe magazine (1937-1941), ucenic (1941-1945);

În decembrie 1989, generalul-colonel Ion Coman, care îndeplinea funcția de secretar al C.C. al P.C.R., a fost numit comandant unic la Timișoara, pentru înăbușirea demonstrațiilor izbucnite în oraș. Avea în subordine pe generalii Ștefan Gușă, Victor Atanasie Stănciulescu, Mihai Chițac, Constantin Nuță, Mihalea Velicu și coloneii Filip Teodorescu și Gabriel Anastasiu. Din ordinul acestui comandament, trupe din toate structurile de forțe dislocate la Timișoara vor executa uz de armă, în perioada 17-22 decembrie 1989, rezultând un număr 73 de morți şi 296 de răniţi;

La 22 decembrie 1989, generalul Coman a fost arestat, ulterior fiind judecat și condamnat pentru faptele sale;

Prin Sentința nr. 6 din 9 decembrie 1991, a Curții Supreme de Justiție, Secția militară, a fost condamnat la 20 ani închisoare și degradare militară pentru infracțiunea de omor deosebit de grav și 10 ani închisoare pentru tentativă la infracțiunea de omor deosebit de grav. S-a dispus ca inculpatul Ion Coman să execute pedeapsa închisorii cea mai grea, cu adăugarea unui spor de 5 ani, în total 25 ani închisoare, precum și interzicerea timp de 10 ani a drepturilor și degradare militară;

Atât Parchetul Militar, cât și inculpatul au formulat recurs, iar Curtea Supremă de Justiție prin Decizia nr. 30 din 6 iunie 1997 a casat sentința din 1991, a redus pedeapsa pentru infracțiunea de omor deosebit de grav de la 20 ani închisoare la 15 ani închisoare, iar pentru infracțiunea de tentativă la infracțiunea de omor deosebit de grav de la 10 ani închisoare la 8 ani închisoare; Conform Codului Penal, Ion Coman urma să execute pedeapsa cea mai grea de 15 ani închisoare, 10 ani interzicerea drepturilor civile, precum și degradarea militară;

Prin Decretul 588/11 decembrie 2000, semnat de către președintele României, Emil Constantinescu, Ion Coman a fost grațiat de restul rămas neexecutat din pedeapsa cu închisoarea, în total, el a executat în detenție 3 ani, 3 luni și 10 zile;

La 18 august 1962, este pus în discuția Secţiei de cadre a CC al PMR, fiind acuzat de viață imorală: chefuri prelungite, consum exagerat de băuturi, solicitarea unor favoruri sexuale, relații cu soții ale unor cadre, etc. dar în loc să fie sancționat, va fi avansat în gradul de general maior;

În 1973, în timp ce era adjunct al ministrului Forţelor Armate şi secretar al Consiliului Politic Superior al Armatei, Coman a fost responsabil de construirea noului stadion Steaua;

Generalul Ion Coman a fost primul șef de stat major dintr-o țară est-europeană care, în martie 1976, a fost primit la Casa Albă de către Gerard Ford, președintele Statelor Unite ale Americii;

În 1977, Ion Coman a făcut parte din comisia care s-a ocupat de rezolvarea problemelor cauzate de cutremur, având în responsabilitatea sa salvarea oamenilor de sub dărâmături şi demolarea controlată a clădirilor pe cale să se prăbuşească.Acuză că arterita care îl va crea mari probleme, își are originea în această perioadă, în care timp de o lună a stat numai în bocanci;

Odată cu începerea lucrărilor la Casa Poporului, la debutul anilor 1980, Ion Coman, va supraveghea, alături de Vasile Milea şi Ion Dincă, lucrările de pe acest șantier, la care erau implicați un însemnat număr de militari;

În perioada 1980-1986, a fost şef din partea partidului peste sportul românesc, remarcându-se prin sprijinul extraordinar acordat, în mod deosebit fotbalului, atât la nivelul echipelor de club participante în cupele europene, cât și echipei naționale;

Deși a fost degradat la gradul de soldat, Ion Coman va fi invitat și va fi primit cu onoruri la activități organizate la Academia Militară (2001) și la Statul Major al Apărării (2009).

Florian Dănălache

(N.9 iulie 1915, București - d. 1984, București)

Studii civile - Școala profesională C.F.R. (1929-1933); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice, București.
Profesie - Strungar.
Studii politice - Școala Superioară de Științe Sociale “A.A. Jdanov” (doi ani); Academia „Ștefan Gheorghiu”.
Studii militare - Nu are.
Activitate politică - Membru P.C.R. (1944); Activist al comitetului orăşenesc Bucureşti, condus de Alexandru Drăghici (din 1945); secretar pentru probleme de propagandă la Comitetul regional de partid Prahova (februarie 1952).

Cariera militară - Comandant al Comandamentului Trupelor de Grăniceri (1 decembrie 1952 - 23 august 1954); Membru al Consiliului Militar al Comandamentului Apărării Antiaeriene (până la 4 aprilie 1956); Membru al Consiliului Militar al Regiunii a 2-a Militare (din 4 aprilie 1956).

Grade militare- locotenet colonel; colonel (19 septembrie 1952); General maior (1952-37 de ani).

Evoluția politică după plecarea din armată - Deputat în Marea Adunare Națională în sesiunile din perioada 1952-1980; membru al Prezidiului MAN (din 15 ianuarie 1958); președinte al Comisiei pentru agricultură și silvicultură (din 1957); președinte al Comisiei pentru probleme de apărare (19 martie 1965);

Prim-secretar al Comitetului Orășenesc P.M.R. București (1954 – 1956); Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 decembrie 1955-23 noiembrie 1979) ; Membru supleant al C.Exec. al P.C.R. .(23 iulie 1965 - 1 decembrie 1967) ; Membru al C. Exec. al CC al PCR (1 decembrie 1967-28 noiembrie 1974);

Ministrul Căior Ferate (3 iunie 1966-19 august 1969); Ministru al Transporturilor (1971 - 1972), Ministru al Transporturilor și Telecomunicațiilor (1 aprilie 1971-13 octombrie 1972);

Preşedinte al Consiliului Central al U.G.S.R. (14 august 1969-11 februarie 1971); preşedinte al UCECOM(13 octombrie 1972-4 februarie 1977);

Decorații - Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1954); „Ordinul Muncii”clasa a II-a (1957); „Ordinul Muncii” clasa I (18 august 1964); „Ordinul 23 August” clasa a II-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu”clasa a II-a (1966); titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și medalia de aur „Secera și ciocanul” (4 mai 1971); medalia „A V-a aniversare a R.P.R.” (1952) medalia; „A 40-a aniversare de la înființarea Partidului Comunist din România" (mai 1961).

Diverse

A lucrat ca ucenic (1929-1933) și strungar (din 1933) la Atelierele CFR București Nord;
S-a remarcat prin faimoasele represiuni antistudenţeşti, acesta punând la cale unele din cele mai abjecte „întruniri demascatoare” ale anilor 1956-1960;

Fulga Nicolae

(N. 6 decembrie 1913 în localitatea Vladimir, județul Dolj, fiind fiul lui Ioan, acar C.F.R., și Constantina, casnică).

Stare civilă - Căsătorit cu Ana Budai.
Studii civile- A urmat patru clase la școala primară din localitatea natală, în perioada 1922-1926.
Profesie - Muncitor (Electrician,instalator, mecanic).
Studii politice - Școala de Cadre P.C.R. Constanța în perioada octombrie 1945-martie 1946.

Studii militare - Curs scurt de pregătire militară (1949); curs de observatori aerieni cu ofițerii politici din Direcția Politică la Centrul de Instrucție al C.F.A.M. pe care l-a absolvit la 1 mai 1950.
Activitate politică

După război își face intrarea în mișcarea sindicală, fiind ales șef al Sindicatului ”Metalo-chimic” București în perioada 1945-1946;
A devenit membru al P.C.R. în noiembrie 1946;
După după terminarea cursurilor Școlii de Cadre P.C.R., este numit instructor al C.C. al P.C.R. pentru organizațiile de masă, între 1 aprilie 1946-30 noiembrie 1947;
Deputat de Craiova în Marea Adunare Națională în perioada 30 noiembrie 1952-11 mai 1954.
Funcții îndeplinite- Prin Decizia Consiliului de Miniștri nr. 1597 din 28 noiembrie 1947, este numit în funcția de directorul Direcției bunurilor din Ministerul de Finanțe, începând cu 1 decembrie 1947, cu rang de director administrativ categoria XV, coeficient de funcțiune 4,70;
De asemenea, prin Decizia Ministrului Comunicațiilor nr. 1373 din 23 ianuarie 1948 este numit în calitate de reprezentant al Ministerului Finanțelor în Comitetul de direcție al Regiei Autonome de Transporturi cu Autovehicule, începând cu 23 ianuarie 1948.
Cariera militară:

A fost trimis de către partid pentru a întări munca politică în Ministerul Forțelor Armate. A fost chemat în cadrele active ale Forțelor Armate ale R.P.R. cu gradul de maior de infanterie la 1 mai 1949, și, după urmarea unui curs scurt de pregătire militară, a fost numit în funcția de locțiitor politic al comandantului Comandamentului Apărării Antiaeriene a Teritoriului (C.A.A.T.), la 1 iunie 1949;
Ulterior, a fost numit în funcția de locțiitor politic al Comandamentului Forțelor Aeriene Militare, între 1 septembrie 1949-1 iulie 1950;
A fost promovat în funcția de comandant al Comandamentului Forțelor Aeriene Militare la1 iulie 1950;
Prin H.C.M. nr. 4240 din 18 decembrie 1953, a fost desărcinat din funcția de comandant al Comandamentului Forțelor Aeriene Militare.
Grade militare- Caporal, sergent (1936-1937); maior (1 mai 1949); locotenent colonel (30 decembrie 1949); colonel de aviație (17 iunie 1950); general-maior de aviație (27 iulie 1951- 38 de ani); degradat la gradul de soldat prin H.C.M. nr. 2911 din 23 decembrie 1955
Trecere în rezervă

Pus la dispoziția Direcției Cadre din M.F.A. în perioada 15 decembrie 1953-6 mai 1954;
Trecut în rezervă- 23 decembrie 1955, prin H.C.M. nr. 2911 din 23 decembrie 1955.
Evoluția politică după trecerea în rezervă
Verificările de cadre făcute au scos la iveală numeroase probleme în biografia generalul-maior de aviație Nicolae Fulga, care au atras atenția factorilor de conducere politici și militari, fiind pus în discuția forurilor de conducere ale partidului.

În Raportul nr. C 0066748 din 29 aprilie 1954, prim-locțiitorul ministrului Forțelor Armate și șef al M.St.M., general-locotenent Leontin Sălăjan, adresat C.C. al P.M.R. arăta următoarele:

„În perioada 1940-1941, fiind portar la blocul din Strada Popa Petre nr. 42 s-a dedat la acte de provocare și jaf prin aceia că împreună cu legionarii a organizat și a participat la introducerea de manifeste false în paltoanele invitaților adunați la data de 12 ianuarie 1941 la numita Rubinștein Carolina din același bloc, iar de pe urma acestei acțiuni dușmănoase și rasiste, invitații au fost duși la poliție și schingiuți în bătăi, fiind apoi trimiși în justiție.

A fost căsătorit cu Budai Ana, împreună cu care în timpul rebelinii legionare și-au însușit mai multe lucruri (lingerie, paltoane și stofe), provente din jaf, pe care după rebeliune, de teamă să nu fie descoperiți, Fulga Nicolae le-a ascuns în cazanul de la calorifer, acestea fiind găsite în anul 1947 cu

ocazia curățirei cazanului.

Fulga Nicolae, în autobiografiile pe care le-a dat a ascuns faptele de mai sus cât și faptul că a fost căsătorit cu numita Budai Ana.

Față de activitatea sa dușmănoasă din trecut, apreciem că Fulga Nicolae nu mai este demn de a face parte din Marea Adunare Națională și propunem a se interveni să i se ridice imunitatea de deputat din Marea Adunare Națională";

Imunitatea de deputat în Marea Adunare Națională i-a fost ridicată prin Hotărârea C.C. al P.M.R. nr. 260 din 1954;

În urma descoperirii unor probleme de dosar, incompatibile cu calitățile de cadru militar, deputat și membru de partid, a fost arestat de autoritățile vremii, trimis în judecată și condamnat 5 ani închisoare pentru "uneltire contra ordinii sociale" și la 7 ani închisoare pentru „agitație publică";

A fost închis, succesiv, în penitenciarele și coloniile de muncă Văcărești, Jilava, Craiova, Gherla, Salcia, Giurgeni și Tg. Jiu, în repetate rânduri (9 august 1954-3 noiembrie 1955, 13 noiembrie 1956-30 noiembrie 1957 și 15 octombrie 1958-25 septembrie 1962).

Diverse

A devenit ucenic Atelierul „Covaci" din Craiova între 1926-1929, apoi s-a angajat ca lucrător electrician la un atelier particular din Constanța (aprilie-septembrie1929) și ca mecanic de betonieră în București (sept. 1929-sept. 1930), ulterior lucrând ca electrician la mai multe întreprinderi tot din București în perioada 1931-1935. A practicat pentru perioade scurte de timp diferite meserii, astfel lucrând ca instalator (noiembrie1937-martie1938), mecanic la Fabrica de zahăr Ripiceni (aprilie-octombrie1938), mecanic încălzire (noiembrie1938-martie1939), instalator (septembrie1939-ianuarie1940), mecanic la Fabrica de esență aromată "Cooperator" București (aprilie-decembrie1941), ulterior fiind mobilizat la locul de muncă în calitate de electrician și mecanic la Atelierele A.S.A.M. Pipera, în perioada ianuarie 1942-1945;

În aprilie 1935, a fost încorporat pentru satisfacerea stagiului militar la Regimentul 4 Grăniceri Deva, fiind lăsat la vatră în anul 1937;

În conformitate cu prevederile serviciului militar din acea perioadă a fost concentrat pentru diferite perioade la Regimentul 4 Grăniceri Ineu (aprilie-august1939), ulterior fiind concentrat șofer în Regimentul 23 Artilerie (ianuarie-iulie1940), Divizia 27 Infanterie rezervă și în Regimentul 7 Artilerie (iullie1940-martie1941);

În Referatul de cadre pentru avansarea la gradul de general, întocmit de generalul-maior Ioan Rab, șeful Direcției Cadrelor Forțelor Armate se arată că provine dintr-o familie de muncitori. "A lucrat în diferite întreprinderi fără a se stabili la o muncă precisă.are nivel politic și ideologic în formare și depune interes pentru pregătirea sa. Este combativ și energic. Pricepe repede sarcinile care îi revin în calitate de comandant. Exigent față de subalterni, câteodată repezit și prea dur. Supraapreciază calitățile sale, fiind stăpânit de amor propriu. Ajutat face față funcției ce ocupă și este în continuă dezvoltare. Propun a fi avansat la gradul de general-maior".

Ion Gheorghe

(N. 1 noiembrie 1923, Cosminele, jud. Prahova - d. 14 mai 2009, București).
(https://ro.wikipedia.org/wiki/1_noiembrie)

Studii civile - 7 clase elementare în comuna natală; patru clase gimnaziale la Liceul Industrial nr.1 Ploiești, calificat ajustor (1937-1941).

Profesie - Ajustor mecanic.
Studii politice - Școala de cadre de partid din Constanța (decembrie 1945-februarie 1946); Universitatea de Partid “Ștefan Gheorghiu”(octombrie 1948-septembrie 1949).
Studii militare - Curs academic de perfecționare la Academia Militară București „I.V.Stalin”(decembrie 1953-septembrie1954);Academia Militară “K.E.Voroșilov” de la Moscova (1955).
Activitate politică

Membru al U.T.C. din octombrie 1944; secretar al celulei de tineret de la A.S.A.M. Cotroceni(1945); membru de partid de la 1 mai 1945; responsabil cu munca de tineret în Comitetul de partid al Sectorului IV Roșu București (februarie 1946); instructor al Comitetului județean Ilfov al Tineretului Progresist (octombrie –noiembrie 1946); secretar organizatoric al Comitetului regional București al al Tineretului Progresist (noiembrie 1947- august 1947); trimis în Bulgaria ca responsabil al brigăzii de reconstrucție „Filimon Sârbu”(august- septembrie 1947); responsabil organizatoric al Comitetului județean U.T.C. Ilfov (octombrie 1947-martie 1948); instructor la Secția Organizatorică a C.C. al U.T.M. (aprilie- septembrie 1948 și septembrie 1949-septembrie 1950); prim secretar al Comitetului orășenesc U.T.M. București (septembrie 1950-aprilie 1951); membru al C.C. al U.T.M.(aprilie 1951); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului orășenesc de partid București (noiembrie 1951-iunie 1952);

Membru al Comitetelor regionale de partid Crișana (1960) și Iași (1963);

A fost ales ca membru supleant în Comitetul Central al P.C.R. (1955-1960), apoi ca membru în C.C. al P.C.R. (1966-1979);

Deputat în Marea Adunare Națională, fiind ales în circumscripțiile electorale Alexandria (1952-1957) , Hemeiuș- Bacău (1965-1969), Scorțeni- Bacău (1969-1973) și Parcul Libertății- București (1975-1980); În calitate de deputat, a îndeplinit funcțiile de vicepreședinte al Comisiei pentru probleme de apărare din MAN (1965) și al Comisiei pentru consiliile populare și administrație de stat (1975);

A fost membru în Frontul Unității Socialiste începând din anul 1968, fiind reales în anul 1974 și membru al Comisiei Naționale pentru Demografie (1971).

Cariera militară:

În anul 1952, fiind recrutat pentru satisfacerea stagiului militar obligatoriu, el a fost repartizat pentru a îndeplini funcții în Direcția Superioară Politică a Armatei. După terminarea cursului de la Școala Superioară de Partid a fost încadrat ca ofițer în Direcția Superioară Politică a Armatei (D.S.P.A.);

Funcții îndeplinite: locțiitor al șefului (iunie-septembrie 1953) și șef al Direcției Propagandă și Agitație din D.S.P.A.; locțiitor pentru probleme de propagandă și agitație al șefului D.S.P.A.(noiembrie 1954-mai1955); șef al Direcției Superioare Politice a Armatei și adjunct al ministrului forțelor armate (1955-februarie 1958);

Trecut din categoria de ofițeri politici în categoria de ofițeri de comandă și numit comandant al Diviziei 11 Mecanizată din Oradea (11 iulie 1960- 4 februarie 1963); comandant al Diviziei 10 Mecanizată din Iași (4 februarie-17 iunie 1963); comandant al Armatei a 2-a din București (17 iunie 1963-14 iunie 1965); șef al marelui Stat Major al Forțelor Armate (14 iunie 1965-decembrie 1974); adjunct (14 iunie 1965-29 august 1966) și prim adjunct al ministrului Forțelor Armate (29 august 1966-decembrie 1974); secretar al Consiliului Apărării al R.S.R. (29 aprilie 1974-11 noiembrie 1975);

La 4 ianuarie 1990, generalul-colonel în rezervă Gheorghe Ion a fost rechemat în rândul cadrelor active și numit comandant al Academiei Militare din București, până la data de 22 februarie 1990, când a fost trecut în rezervă, la cererea sa.

Grade militare – locotenent colonel (iunie 1952); colonel (octombrie 1953); general-maior (1955- 32 de ani), general-locotenent (1964), general-colonel (1967) general de armată în retragere (2000).

Evoluția politică după plecarea din armată

În anul 1974, generalul-colonel Gheorghe Ion a fost numit în funcția de prim-vicepreședinte al Consiliului Popular al Capitalei, îndeplinind ulterior funcții importante în cadrul administrației de stat cum ar fi: vicepreședinte al Comisiei de Stat pentru Sistematizarea Teritoriului, Orașe și Localități rurale și membru al Biroului Executiv al acesteia (din 1978); membru al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (11 septembrie1978); membru al Consiliului Silviculturii (din 2 martie 1983);

A fost transferat în Comisia Centrală de Revizie a P.C.R.

Trecere în rezervă - 25 august 1977. La 4 ianuarie 1990, a fost rechemat în rândul cadrelor active, trecând din nou în rezervă la 22 februarie 1990.

Decorații

„Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1953), „Ordinul Muncii” - clasa a II-a (1954); Ordinul „Meritul Militar” - clasele III-I; Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1964) și clala I-a (1969), Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966) și clasa a II-a (1971); Ordinul „Marea Cruce de Merit cu Stea” al R.F. Germania; Ordinul „Meritul Marele Cordon” (R. A. Egipt);

Diverse

În 1941 a întrerupt studiile la Liceul Industrial nr.1”Regele Carol al II-lea” din Ploiești, urmare a morții premature a tatălui său;

A participat la elaborarea legii privitor la doctrina militară și apărarea națională (1972) și s-a implicat, în calitate de șef al Consiliului Național de Înzestrare al Armatei Române, în procesul de creare a unei industrii naționale de armament și tehnică de luptă;

Autor al unor lucrării științifice: „Al Doilea Război Mondial”, „Știința conducerii și comanda militară”, „Doctrina militară românească. 1968-1989”;

Activarea sa, pe timpul evenimentelor din 1989, alături de alți generali îndepărtați din armată pentru legături cu serviciile secrete rusești, dovedește că a fost implicat în complotul pentru îndepărtarea lui Nicolae Ceaușescu.

Bibliografie selectivă

- Florica Dobre (coordonator): Consiliul Național pentru Studiera Arhivelor Securității. Membrii C.C. al P.C.R. 1945-1989. Dicționar. Editura Enciclopedică, București 2004

Ion Ioniță, Însemnări, Ed. Curtea veche, București,2008

- Dumitru Lăcătuşu, Vasile Luca către Dej: „Nu merit să mor în închisoare”, https://historia.ro (https://historia.ro)

- Iulian Patca, Vasile Tutula, Ovidiu Purdea-Someș, De la Armata a 4 (de Nord) la Divizia 4 Infanterie “Gemina”, Ed. Casa Cărții de Știință, Cluj Napoca, 2016

- Petre Opriș, Armată, spionaj și economie în România (1945-1991), Ed. Trei, București, 2021,

- Eugen Dorin Spătaru, Biografii controversate, http://muzeulmarinei.ro/wp-content/uploads/2020/01/22-Spataru-k-1 (http://muzeulmarinei.ro/wp-content/uploads/2020/01/22-Spataru-k-1)

- Florin Șperlea, De la Armata Regală la Amata Populară. Sovietizarea armatei române 1948-1955, Ed.Ziua, București, 2003
- Constantin Ucrain, Personalități ale Infanteriei Române, vol.IV, Ed. Pro Transilvania, București, 2003,
- Laurenţiu Ungureanu (https://adevarul.ro/author/781),Radu Eremia (https://adevarul.ro/author/1149), Ion Coman, călăul Timişoarei în decembrie ’89. „Tovarăşu’, am ordonat să se tragă foc!“, https://adevarul.ro/politica/apostolii-epocii-de-aur-episodul-12 (https://adevarul.ro/politica/apostolii-epocii-de-aur-episodul-12),
- Laurenţiu Ungureanu (https://adevarul.ro/author/781),Radu Eremia (https://adevarul.ro/author/1149), Apostolii lui Stalin: evanghelia comunistă după Vasile Luca, ministrul de Finanţe cu şase clase, 07.09.2014,adevarul.ro
- Laurenţiu Ungureanu (https://adevarul.ro/author/781),Radu Eremia (https://adevarul.ro/author/1149), Apostolii Epocii de Aur, episodul #26. Corneliu Mănescu, omul care a dus cuvântul lui Ceauşescu la ONU, 6 august 2022
- Larry Watts, Ferește-mă, Doamne, de prieteni, Ed.Rao, București, 2011,
http://www.cnsas.ro/documente (http://www.cnsas.ro/documente), P 000148, Vol. A 6, Cota SRI 4005, Cota CNSAS P 148, Anexa 6

- Va urma -

Evaluare: ★ ★ ★ ★ ★

© 2019 ART-EMIS